तीक्ष्णाक्रूराः भेदकराः ॥ क्रुद्धोहेत्वितिटः ॥ सुतभ्रातृपित्रादेरितिशेषः ॥ ३० ॥ वनेचरादेवाइतिशेषः ॥ ३१ ॥ यत्पुरुषमुक्तस्तदुपशृण्वंत्वितियोजना ॥ यद्यस्मात् मामेवं वागगोचरदुर्भाववंतं विशंकसे ततएव दोषादद्य विनश्यंतीमासन्नविनाशां विपरीतमतिं त्वा त्वां धिक्इत्यर्थः ॥ अत्रनशेर्नाशेच्छार्थः तेन राक्षसकुलस्यनाशेच्छावतीं त्वां धिक् ॥ यतोयदर्थं मामेवं विशंकसे वदसि इतिगूढं ॥ यद्वा विनश्यंतीं शक्तितया प्रतिक्षणं परिणामरूपेण विनश्यंतीं त्वां धिक् ॥ यन्मां त्वदस्पृष्टं त्वदाक्रमणायोग्यमेव विशंकसे त्वदाक्रांतेषु किलैवंसंभावनेति ॥ ३२ ॥ पुनर्वेषानुसारेणाह ॥ स्त्रीत्वाद्दुष्टस्वभावेन क्रौर्येण युता त्वं गुरुवाक्ये ज्येष्ठनियोगे स्थितं मामेवंब्रूषे इतिशेषः अतो

विमुक्तधर्माश्चपलास्तीक्ष्णाभेदकरास्त्रियः॥ नसहेहीदृशंवाक्यंवैदेहिजनकात्मजे ॥३०॥ श्रोत्रयोरुभयोर्मध्येतमनाराचसन्निभं॥ उपशृण्वंतुमेसर्वेसाक्षिणोहिवनेचराः॥ ३१ ॥न्यायवादीयथावाक्यमुक्तोहंपरुषंत्वया ॥ धिक्कामद्यविनश्यंतींयन्मामेवंविशंकसे ॥ ३२ ॥ स्त्रीत्वाद्दुष्टस्वभावेनगुरुवाक्येव्यवस्थितं॥ गच्छामियत्रकाकुत्स्थःस्वस्तितेस्तुवरानने ॥ ३३॥ रक्षंतुत्वांविशालाक्षिसमग्रा वनदेवताः॥ निमित्तानिहिघोराणियानिप्रादुर्भवंतिमे॥ अपित्वांसहरामेणपश्येयंपुनरागतः॥ ३४ ॥ लक्ष्मणेनैवमुक्तातुरुदंतीजन कात्मजा॥ प्रत्युवाचततोवाक्यंतीव्रबाष्पपरिप्लुता॥ ३५॥ गोदावरींप्रवेक्ष्यामिहीनारामेणलक्ष्मण॥ आबंधिष्येऽथवात्यक्ष्येविषमेदे हमात्मनः॥ ३६॥

यत्र काकुत्स्थस्तत्र गच्छामि गमिष्ये ते स्वस्त्यस्तु सर्वतइतिशेषः ॥ ३३॥ यानि घोराणि निमित्तानि मे प्रादुर्भवंति तैस्त्वत्पीडां शंकमानोऽहं रामेणसह पुनरागतस्त्वां पश्येयं एतदपिसंभवेदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ किमनेन सामान्यपुरुषप्रसंगःशंक्यइति मन्यमाना ॥ स्वदार्थं [illegible] प्रकाशयति लक्ष्मणेनेति ॥ ३५ ॥ आबं धिष्ये रज्ज्वा कंठमितिशेषः ॥ विषमे भृग्वादिविषमे स्थित्वा ततः प्रपातेनेतिशेषः ॥ ३६ ॥